

نگارش آقای منوچهر بزرگمهری

و کیل دادگستری

بقیه از شماره پیش

انواع گیفرها در قانون گیفری اسلام

حدود عبارتنداز ۱ - اعدام که بچند قسم اجرا میشود: الف - بدارآویختن (طبق نظامات ایران و انگلستان) ب - بریدن سر با آلت برنده‌ای که با آهن تعییه شده باشد از قبیل شمشیر وغیره (در کثور فرانسه با گیوتین اعدام میکنند) ج - سوزانیدن در آتش د - سنکسار کردن ه - ازبلندی پرت کردن و - خراب کردن دیوار روی محکوم. در بعضی از کشورهای محاکوم مخیر است که یکی از شفوق اعدام را درباره خود تجویز نماید و حاکم هم موظف است تقاضی او را پذیرد. (محارب ولاطی) حکم اعدام باید طوری جاری شود که باعث آزار محکوم نگردد و اگر محکوم مربض باشد باید ابتدا معالجه و سپس حکم اجرا گردد (مثل نظامات ایران). در بعضی از موارد اعدام تبدیل بدیه میشود. ۲ - جبس مؤبد ۳ - قطع عضو. در قصاص اعضا هر عضوی بجای همان عضو قصاص میشود و اگر محکوم فاقد همان عضو باشد از عضو مشابه و اگر فاقد عضو مشابه باشد از عضو دیگری که همدیگر آنست قصاص میشود و در صورت فقدان آن گاهکار محکوم بدادن دیه میگردد. عضوی که قصاص درباره آن جاری میشود باید بی عیب باشد (این در صورتیست که عضو معیوب شده مجني عليه هم سالم بوده باشد) و در صورت معیوب بودن حکم در باره عضو مشابه محکوم اجرا میشود.

دیه یا خون بدها - دیه عبارت از غرامتی است که از محکومین و یا عاقله (در صورت موافقت طرفین) اخذ و بمدعی خصوصی و یا اولیاء دمداده میشود. دیه قتل هزار متنقال طلای خلص و یا ده هزار درهم نقره و یا معادل بهاء آن حیوانات حلال کوشت و یا اشیاء دیگر است که نوع و میزان آنها در فقه اسلامی پیش‌بینی شده است و دیه اعضا به نسبت هزار متنقال طلا بمیزان نصف و بانلت و غیرهم بیشتر و یا

کمتر است که در فقه اسلامی مقدار آن بسته باهمیت عضو مصدوم پیش‌بینی شده است و اخذ دیه بسته بر ضایات طرفین است و اگر یکی از دو طرف از قبول آن سریا زند متهمن قصاص نمی‌شود مگر در بعضی از موارد مثل قتل از روی کره و با تسبیب که متهم محکوم بدادن دیه می‌گردد و اگر مدعی خصوصی از شکایت خود صرف نظر کند دیه ساقط نمی‌شود. دیه قتل عمدى باید در ظرف یکسال و دیه قتل بخطا در ظرف سه سال پرداخته شود مگر مدعی خصوصی بمدت بیشتری تن در دهد دیه قتل زن نصف دیه مرد است ولی در دیه اعضا میان مرد و زن تفاوتی نیست مگر در بعضی جاهای که مستثنی شده است.

أنواع قتل در حقوق کیفری اسلام - در فقه اسلامی چند نوع قتل پیش‌بینی شده است ۱ - قتل عمدى ۲ - قتل شبیه بعمد ۳ - قتل بخطا (در قانون کیفری ایران سه نوع قتل پیش‌بینی شده ۱ - قتل مشمول ماده ۱۷۰ که قتل از روی عمد است ۲ - قتل مشمول قسمت اخیر ماده ۱۷۱ که با قتل شبیه بعمد منطبق است ۳ - قتل مشمول ماده ۱۷۷ که مطابق با قتل بخطا است) یک نوع قتل دیگر در فقه اسلامی هست که شبیه جرم محسوب نمی‌شود و آن قتلی است که متهم دخالت مستقیم در آن نداشته و بجهاتی که ارتباط غیرمستقیم با متهم دارد را قع می‌شود مثلاً اگر کسی حیوان حاری داشته باشد که بعلت عدم مراقبت آن قتل واقع شود و با دیوار خانه و طاق اطلاقی که در شرف انهدام است صاحب آن اقدام برفع خطر نکند و برانز خراب شدن آنها قتل واقع شود صاحب دیوار و یا اطلاق مسئولیت حقوقی دارد و دیه خون باید بعد از (این قتل تسبیبی است که در قانون کیفری ایران پیش‌بینی نشده ولی در قانون فرانسه نظیر آن هست) در قتل بخطا متهم قصاص نمی‌شود و فقط ضمانت حقوقی دارد و دیه هم با عاقله است .

عاقله - عاقله عبارتست از پدر و یا خویشاوندان ذکور پدری و برادران ایشان و باصطلاح فقهاء عاقله کسی است که ملزم بدادن بخون بهای می‌باشد و عاقله باید آزاد و بالغ و عاقلاً باشد و ممکن داشت دیه مستقطعه باشد و دیه بعض از

موارد که قاتل فاقد عاقله است و یا عاقله استطاعت پرداخت دیه را ندارد دیه از خزانه بیت المال داده میشود. خویشان مادری و زنان عاقله محسوب نمیشوند. و علت اینکه پیشوایان اسلام در بعض موارد عاقله را ملزم بدادن دیه کردند این است که با پیوستگی که میان خانواده موجود بوده رؤسای هر قوم از اخلاق و روش افراد طایفه با اطلاع بوده و با سلطه‌ئی که نسبت بزرگستان داشتند میتوانستند از وقوع جرائم جلوگیری نمایند و در مواظبت در اخلاق طایفه سعی بلیغ مینمودند و افراد خانواده هم برای اینکه در برابر بزرگان خانواده شرمسار نشوند از اعمال ناهنجار خودداری میکردند و این عمل باعث تهدیب اخلاق و تزکیه نفوس جامعه میگردید.

طبق ماده ۹ آئین دادرسی کیفری مدعی خصوصی کسی است که متهم شر و زیان از وقوع جرم کردد و پس از مطالبه خسارت از ناجیه مدعی خصوصی کیفر متهم ساقط نمیشود ولی بعقیده فقهای اسلام اگر مدعی خصوصی غرامت بگیرد کیفر گناهکار ساقط نمیشود و در جرایمی که قانون کیفر عمومی ایران اهمیت خاصی قتل شده با کذشت مدعی خصوصی کیفر متهم ساقط نمیشود ولی طبق قانون کیفری اسلام در گناهای که مربوط با فراد است پس از کذشت شاکن حد و دیه ان متهم ساقط میگردد.

شرکاء و معاونین مجرم - اگر چند نفر مرتكب قتل شوند مدعی خصوصی میتوانند تقاضی قصاص همه را بنمایند ولی باید زیادی خون‌بهای سایرین را که قصاص نمیشوند بپردازد. معاونین مجرم قصاص نمیشوند و محکوم به جنس مؤبد میگردند. اگر کسی را مجبور بارتكاب قتل کنند گناهکار اصلی قصاص نمیشود (طبق ماده ۲۷ قانون کیفر عمومی) اگر چند نفر مرتكب یک جرم شوند به نحویکه هر یک از آنها قابل آن جرم شناخته شوند مجازات هر یک از آنها حد اقل مجازات قابل مستقل است و طبق ماده ۲۹ همان قانون دادگاه میتواند معاونین مجرم را بهمان مجازات شریک جرم محکوم

نماید و یا یک نا دو درجه تخفیف دهد).

تعزیر - تعزیر یعنی تأدیب و باصطلاح فقهاء تنبیه و توهینی است که بگناهکارانی تعلق میکشد که مستوجب حد نباشد. فرق میان حد و تعزیر این است که حد حق الله است و تعزیر هم حق مردم. حد منصوص است و تعزیر غیر منصوص بهمین جهت حدود در تمام کشورهای اسلامی بکساست ولی تعزیر نابع مقتضیات و عرف میباشد حد میزان معینی دارد وحداقل و اکثر ندارد در صورتیکه تعزیر میزان معینی ندارد و بسته بنظر قاضی است و بعلاوه حد اقل و اکثر دارد ولی از میزان حد نماید تجاوز کند. تعزیر یا تنبیه بد نیست . یا کیفر نقدی و با هر دو در صورتیکه حد باقصاص است یا تنبیه بدنی . یکی دیگر از شروط حد کفایت است که رعایت نمیشود در صورتیکه در تعزیر فرقی میان ذن و مرد و یا بند و آزاد و کافر و یا مسلمان نیست . اگر در تعزیر گناهکار توبه کند از کیفر معاف نمیشود در صورتیکه در حد کیفر از او ساقط نمیشود مگر در بعضی از موارد که مستثنی شده است . در حدود گناهکار حق ندارد نوع کیفر را درباره خود تعیین نماید (غیر از لاطی و محارب) ولی در تعزیر گناهکار حق انتخاب نوع کیفر را دارد . در حدود فرقی میان فاعل و مفعول نیست ولی در تعزیر هست (در حقیقت تعزیر جنحه های کوچک است که دارای جنبه عمومی نیست و با گذشت مدعی خصوصی کیفر متهم ساقط نمیشود .)

تبیه بدنی - یک قسمت مهم از کیفرهای فقه اسلامی تنبیه بدنی است که بوسیله تازیانه انجام میشود و حد اقل آن ۲۵ ضربه و حد اکثر آن یکصد ضربه تازیانه است که با شرط و قواعد معینی اجرا میگردد و میزان آن برای هر گناهی در فقه اسلامی پیش بینی شده است (طبق هاده ۳۵ قانون کیفر عمومی اگر اطفال ممیز غیر بالغ که کمتر از ۱۵ سال دارند مرتكب جنحة و جنایت گردند محکوم بده الی ۵۰ ضربه شلاق هستند و در قانون کیفری انگلستانهم ضربه شلاق یکم، از انواع کیفرها

است) تنبیه بدنی در حدود و تعزیر جاری میشود.

کیفرهای تبعید و محرومیت از حقوق اجتماعی و تراشیدن سر از کیفرهای تبعی است که با کیفر دیگر تواماً اجرا میشود (بعضی از کیفرهای مزبور با مواد ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۴ قانون کیفر عمومی منطبق است).

عرش - اگر کسی مرتکب کناهی شود که دارای دو عنوان باشد و یا عضو کسی را معیوب کند که بعداً معالجه شود و یا مرتکب کناهی شود که حد و تعزیر نداشته باشد عرش به آن تعلق میگیرد و عرش عبارت از غرامتی است که از گناهکار اخذ و بنا کی خصوصی برداخته میشود. اگر کسی دندان دیگر را بشکند که در ضمن آن جرح دیگری به مجنی علیه وارد آید گناهکار هم قصاص میشود و هم با بت جرح باید عرش بدهد. اگر کسی حیوان دیگر را بکشد باید عرش بدهد و اگر معیوب کند تفاوت بهاء آنرا باید بدهد (در مواد ۲۵۳ و ۲۵۴ و ۲۵۵ و ۲۵۶ قانون کیفر عمومی راجع باتفاق و ناقص نمودن حیوانات کیفرهای پیش‌بینی شده است) نوع و میزان عرش و موارد برداخت آن در فقه اسلامی پیش‌بینی شده است (عرض را با امور خلافی که در ماده ۲۷۶ قانون کیفر عمومی ایران است میشود تطبیق کرد).

کفاره - کفاره عبارت از جزای نقدیست که گناهکار مکلف است بدون دخالت مقامات قضائی به مستمندان پردازه میزان و موارد آن در فقه اسلامی پیش‌بینی شده است.

توضیح - یکی از انواع کیفرها در حقوق کیفری اسلام توبیخ است که بوسیله قضاه نسبت به گناهکاران اجرا میشود و موارد آن در فقه اسلامی پیش‌بینی شده است (در حقوق اداری ایران توبیخ یکی از انواع کیفرهای است که نسبت به مأمورین دولت